

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha: 11. 1. 2019
Č.j. MSP-312/2017-OJD-SPZ/5
Počet listů: 3
Přílohy: 2

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. B.K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

- trestní spis Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 4 T 187/2013
- trestní spis Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného B.K.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 1. 2015, č. j. 4 T 187/2013-30.

Tímto trestním příkazem byl B.K. uznán vinným, že:

„dne 21. 11. 2013 v 00,35 hod. na hlavní pozemní komunikaci v obci Petrovice řídil motorové vozidlo tovární značky Seat Leon, černé barvy, RZ:, ačkoliv věděl, že mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem, č. j. 3 T 183/2012-40, ze dne 25. 10. 2012, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2012, vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání dvou let, to jest na dobu od 20. 12. 2012 do 19. 12. 2014,“

čímž se dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu 20 měsíců. Zároveň soud B.K. také uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 let.

Tento trestní příkaz byl obv. B. K. doručen společně s návrhem na potrestání dne 29. 1. 2015, právní moci pak nabyl dne 7. 2. 2015.

Ještě předtím však Okresní soud v Ústí nad Labem vydal dne 29. 12. 2014 pod č. j. 27 T 62/2014-77, trestní příkaz, jímž byl obv. B. K. uznán vinným, že:

- 1) *„řídil v době od 03,00 hod. do 04,00 hod. dne 18. 11. 2013 osobní automobil zn. VW Bora, dosud nezjištěné reg. značky, a to v místech v okolí Litvínova, Fláje, Hrob-Mlýny a Sovolusky, okr. Ústí nad Labem, ačkoliv má trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 3 T 183/2012 ze dne 25. 10. 2012, který nabyl právní moci dne 19. 12. 2012, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let, tedy od 19. 12. 2012 do 19. 12. 2014,“*
- 2) *„v obci Chuderov-Sovolusky, okr. Ústí nad Labem a na dále blíže nezjištěném místě v době od 04,00 hod dne 18. 11. 2013 do 00,35 hod. dne 21. 11. 2013 neoprávněně užíval osobní automobil zn. Seat Leon, RZ:, černá metalíza, vin:, ve vlastnictví poškozeného K. H., a věděl, že toto vozidlo bylo získáno trestným činem,“*

čímž se dopustil přečinů maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což byl odsouzen dle § 214 odst. 1 tr. zákoníku se zřetelem k § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 rok s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu 2 let. Zároveň byl B. K. uložen dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku za užití § 314e odst. 2 písm. d) tr. řádu trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 let.

Trestní příkaz v této věci byl přitom obviněnému doručen společně s návrhem na potrestání dne 20. 3. 2015, právní moci nabyt dne 31. 3. 2015.

Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Dle ustanovení § 45 odst. 1 tr. zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 116), za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci, zruší v tomto dřívějším rozsudku výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními v zrušeném rozsudku rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popřípadě trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. V rámci společného trestu za pokračování v trestném činu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Dle § 116 tr. zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Dle ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezavazuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezavazuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Dle odst. 6 cit. ustanovení trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Dle § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu lze trestním příkazem uložit trest odnětí svobody do jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu.

Dle § 314e odst. 2 písm. d) tr. řádu lze trestním příkazem uložit trest zákazu činnosti do pěti let.

Po seznámení se s obsahem spisového materiálu konstatuji, že tato ustanovení v předmětné trestní věci při rozhodování soudu dodržena nebyla.

Jak plyne ze shora uvedeného, obv. K. byl pravomocně odsouzen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jednak ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 4 T 187/2013, a jednak ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014, přičemž z popisu jednání v obou věcech je patrné, že se jednalo o dva dílčí útoky pokračujícího přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve smyslu § 116 tr. zákoníku, když oba útoky pojila blízká časová souvislost (skutek ze dne 18. 11. 2013 a ze dne 21. 11. 2013), a když dané útoky byly provedeny stejným způsobem (řízení motorového vozidla i přes trvajících zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel).

Dále pak přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, jímž obv. K. uznal vinným Okresní soud v Ústí nad Labem pod sp. zn. 4 T 187/2013, byl zřejmě spáchán v souběhu s přečinem popsáným pod bodem 2) výroku o vině z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014, když se obv. K. přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 4 T 187/2013, dopustil dne 21. 11. 2013 a tedy ještě předtím, než mu byl dne 20. 3. 2015 doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014.

Vzhledem k uvedenému měl Okresní soud v Ústí nad Labem ve věci vedené u něj pod sp. zn. 4 T 187/2013 zrušit výrok o vině uvedený pod bodem 1) trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014, a dále též výrok o trestu z věci Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 27 T 62/2014, přičemž měl při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušené části trestního příkazu znovu rozhodnout o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, a dále pak též o uložení jediného společného a souhrnného trestu.

Jak je přitom patrné ze spisového materiálu, Okresní soud v Ústí nad Labem v rámci řízení vedeného u něj pod sp. zn. 4 T 187/2013 neprovedl lustraci, z níž by býval zjistil, že je u něho ohledně obviněného B.K. pod sp. zn. 27 T 62/2014 vedeno řízení ve věci, ve vztahu k níž připadá v úvahu uložení společného a souhrnného trestu.

V návaznosti na takové zjištění měl Okresní soud v Ústí nad Labem ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 187/2013 vyčkat, až nabude právní moci trestní příkaz vydaný tímž soudem ve věci vedené pod sp. zn. 27 T 62/2014, aby potom mohl uložit jediný společný a souhrnný trest.

Jelikož však Okresní soud v Ústí nad Labem ve věci vedené u něj pod sp. zn. 4 T 187/2013 tímto způsobem nepostupoval, došlo k tomu, že byly obviněnému namísto jediného společného a souhrnného trestu uloženy dva samostatné tresty.

V důsledku popsaného pochybení soudu zároveň došlo k tomu, že byl obviněnému v předmětných trestních věcech formou trestního příkazu uložen jednak podmíněný trest odnětí svobody v celkové výměře 20 měsíců, což je v rozporu s ustanovením § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu, dle kterého lze trestním příkazem uložit podmíněný trest odnětí svobody do jednoho roku a dále též že byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti v celkové výměře 6 roků, což je v rozporu s ustanovením § 314 odst. 2 písm. d) tr. řádu, dle kterého lze trestním příkazem uložit trest zákazu činnosti do pěti let.

V dané věci tak soud vydal napadený trestní příkaz objektivně v rozporu s ustanoveními § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu a § 314 odst. 2 písm. d) tr. řádu, když pro uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu a trestu zákazu činnosti v uvedené výměře rozsahu formou trestního příkazu nebyly splněny zákonné podmínky.

V této souvislosti je pak třeba odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 2 Tzn 161/96 (publikováno pod R 28/1998), dle kterého *skutečnost, že byl trestním příkazem uložen trest odnětí svobody přesahující výměru, kterou připouští ustanovení § 314e odst. 2 písm. a) tr. ř., ale v rámci sazby stanovené trestním zákonem za daný trestný čin, neznamena sama o sobě, že jde o trest, jenž je ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti pro společnost ve smyslu ustanovení § 266 odst. 2 tr. ř. Proti takovému trestnímu příkazu lze však pro uvedenou vadu podat stížnost pro porušení zákona vždy, neboť trestní příkaz v takovém případě nemůže být vydán, a jde tedy o vadný postup řízení ve smyslu ustanovení § 266 odst. 1 tr. ř.*

Stížnost pro porušení zákona se zde tedy opírá přímo o ustanovení § 266 odst. 1 tr. řádu, které podání stížnosti pro porušení zákona připouští proti každému pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon, nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, a nikoliv o ustanovení § 266 odst. 2 tr. řádu, v němž jsou stanovena omezující kritéria pro případ podání stížnosti pro porušení zákona proti výroku o trestu.

Vzhledem ke shora uvedenému **navrhují**, aby Nejvyšší soud ČR na základě stížnosti pro porušení zákona podané ve prospěch obviněného:

I. Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 1. 2015, č. j. 4 T 187/2013-30, byl porušen zákon v neprospěch obviněného B.K. v ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu a dále v ust. § 314e odst. 2 písm. a) a d) tr. řádu;

II. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz Okresního soudu v Ústí nad Labem zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na toto zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a

III. dále postupoval dle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Okresnímu soudu v Ústí nad Labem, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 12/2019](#)